

PREMIUM

▲ De vorige directeur Joke van Zutphen (links) en de nieuwe directeur Anja Bekkers van Stichting Solidair met India. © Jeroen Appels/Van Assendelft

India 20 jaar teruggeworpen in de tijd door corona, hulp uit Heeswijk-Dinther dus harder nodig dan ooit

HEESWIJK-DINTHER - Haar eerste reis om projecten te bezoeken voor de Stichting Solidair met India, tien jaar geleden, was overweldigend. De laatste, afgelopen februari, gaf een dubbel gevoel. Half en half wist Joke van Zutphen (66) dat ze zou stoppen als directeur, maar zeker was dat nog niet. Dus afscheid heeft ze niet genomen.

Meike van der Flier 07-12-20, 07:11 Bron: BD

3

Het officiële moment waarop ze met pensioen ging en na tien jaar het directeurschap overdroeg, vond plaats zonder poespas in de Abdij van Berne, waar de stichting zetelt. Vanwege corona geen feestje, maar koffie en een Bossche bol met alleen de voorzitter, de penningmeester, een vrijwilliger, de prior en de nieuwe directeur Anja Bekkers (56).

Videoboodschappen uit India

„Wat het nog wel mooi persoonlijk maakte, was dat velen een A4'tje hadden ingeleverd met een persoonlijk woordje voor Joke, ook mensen uit India”, vertelt zij. „En uit India waren er ook zeven videoboodschappen.” Als reizen weer kan, gaan ze er samen naartoe. Voor de complete overdracht en zodat Joke van Zutphen alsnog persoonlijk afscheid kan nemen.

▲ Kinderen op het platteland van India zijn blij dat ze voortaan met de fiets naar school kunnen in plaats van te voet. © Stichting Solidair met India

Zij begon bij de stichting als vrijwilliger, nadat ze in 2009 door de toenmalige crisis haar baan in de bouw was kwijtgeraakt. „Mijn oom is norbertijn en heeft in India gezeten. Het land fascineerde mij altijd al. Het mystieke, het kleurrijke, zo anders dan hier. Die eerste reis was heel indrukwekkend. Schokkend ook. Wat een armoede! Ja, je kunt ook naar Afrika of in Nederland goede doelen steunen. Maar dit kwam op mijn pad.”

Deel van de historie van het dorp

Ook Bekkers merkte dat: „Deze stichting zit in Heeswijk-Dinther, is ontstaan vanuit de abdij. Als je hier woont, krijg je dat mee. Het is een deel van de historie van het dorp.” Zij blijft als nieuwe directeur van Solidair met India - een baan voor drie dagen in de week, betaald uit de opbrengst van aandelen - ook bestuurslid van een andere stichting die vanuit de abdij is ontstaan en hulp biedt in India: Medisch Werk Mumbai.

Solidair met India pakt uitsluitend projecten op die vanuit India zelf zijn aangedragen. Van Zutphen: „We kijken waar behoefte aan is. Daar zoeken we sponsors bij die bij dat project passen. De een wil specifiek inzetten op zelfredzaamheid, de ander wil investeren in stenen en huisjes bouwen. We hebben voornamelijk vaste partners, bedrijven, fondsen, stichtingen en particulieren, maar krijgen ook incidentele giften vanuit acties of nalatenschappen.”

▲ De stichting investeert in een waterput en plantmateriaal, met als voorwaarde dat de dorpsbewoners samen zorgen voor het bewerken van het land, zodat het een goede oogst oplevert. © Stichting Solidair met India

Met 1 euro kan daar veel meer

Per jaar gaat er ongeveer een miljoen euro naar de projecten in zeven deelstaten in India. Bekkers: „Je kunt daar met 1 euro veel meer doen dan hier. Ook al is het nog lang niet genoeg.”

Ter plaatse werkt de stichting altijd samen met congregaties, voornamelijk norbertijnen. Negentig jaar geleden vertrok de eerste norbertijn naar India, in totaal gingen er vijftig Nederlandse paters op missie naar het land. De stichting is sinds 2005 onafhankelijk van de abdij, wel zit er nog één norbertijn in het bestuur.

Tegenwoordig zijn er geen Nederlandse paters meer uitgezonden naar India, maar zijn het paters en zusters uit de eigen bevolking. „Groot voordeel is dat er een organisatie achter zit die zichzelf bedruipt. Daar hoeft óns geld dus niet naartoe. Zij houden een oogje in het zeil, kennen de situatie ter plaatse goed. En het werk gaat altijd door, ook als een individu vertrekt.”

Door corona teruggeworpen in de tijd

Door corona is India twintig jaar teruggeworpen in de tijd, denken Van Zutphen en Bekkers. „Je ziet hoe kwetsbaar het allemaal is. Er is daar een grote informele economie, veel kleine zaakjes, riksrijders, huishoudsters, maar ook leerkrachten die door de lockdown van de ene op de andere dag geen baan meer hadden en dus geen geld. Wij betalen daarom 50 procent van het salaris van onderwijzers in onze projecten dit jaar door.”

▲ Joke van Zutphen bezoekt twee keer per jaar India om te bekijken hoe het met de projecten gaat, bijvoorbeeld op de scholen die met hulp van de stichting zijn opgericht. © Stichting Solidair met India

Solidair met India steunt de allerarmsten, mensen die in het land gezien worden als minder dan niets. Hoewel het kastensysteem is afgeschaft, leeft dat nog steeds, vooral op het platteland. Nadrukkelijk betreft de stichting de mensen zelf bij de projecten. „We geven geld, maar we vragen ook altijd een kleine eigen bijdrage, dat is essentieel voor de betrokkenheid. Bijvoorbeeld een *schoolfee*: ouders die dat wél kunnen, betalen mee voor degenen die het echt niet kunnen.”

„En als we naaimachines aanschaffen, waarmee ze dan zelf inkomsten kunnen genereren, moeten ze de investering binnen een jaar terugbetalen. Met dat geld kunnen ze dan weer een nieuwe naaimachine voor iemand anders kopen.”

▲ Investering in een geit ondersteunt de zelfredzaamheid van de allerarmsten in India. © Stichting Solidair met India

Alles wat je kunt doen, is meegenomen. Elk mens is er een

- Joke van Zutphen

India gaat China voorbij

De stichting werkt kleinschalig, in een onvoorstelbaar groot land, dat hard op weg is om qua inwonertal China voorbij te gaan. De schatting is dat er al meer dan 1,3 miljard mensen leven. In een stad als Mumbai bijna twintig miljoen, meer dan in heel Nederland. „Toch is het belangrijk die druppels op de gloeiende plaat te blijven gooien. Alles wat je kunt doen, is meegenomen. Elk mens is er een”, zegt Van Zutphen.

Bekkers: „En die druppel gloeit lang na. Als je, zoals wij, aan meerjarig ontwikkelingswerk doet, vanuit de behoefte die daar is en strevend naar zelfredzaamheid, dan stort het niet zomaar in. Ook al duurt het soms jaren voor een project zichzelf kan bedruipen.”